

Sanitat pública: de tots i de qualitat?

Presentació

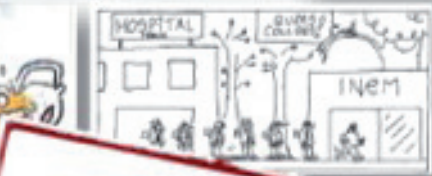
La sanitat, un dret per al ciutadà.

El meu treball ha consistit a investigar i assolir un coneixement ampli i cert sobre el sistema sanitari espanyol, de l'estat del benestar de la persona; però, sobretot, centrat en la sanitat pública, la qual està patint una època de desprestigi reflectida en retallades, èxode de metges, manifestacions i protestes a causa dels pressupostos («retallats») finançats per l'Estat.

Metodologia

Si parlem de la metodologia emprada en aquest treball, cal dir que s'ha dividit en diverses fases: en primer lloc, l'estudi teòric de la sanitat pública i privada, és a dir, explicar en què consisteixen i com estan dividides. En aquest mateix apartat he fet referència als seus avantatges i inconvenients, a la despesa sanitària i als organismes que les configuren, ja que, d'aquesta forma, el lector es pot centrar més fàcilment en el meu treball i tenir-ne una base.

En segon lloc, he realitzat l'estudi pràctic que ha aportat cos al meu treball: si el meu objectiu principal era conèixer el sistema sanitari espanyol, he analitzat les

PROU.

**SANITAT PÚBLICA:
De tots i de
qualitat?**

diferents opinions del poble i dels professionals mitjançant un seguit d'enquestes i entrevistes per tal d'extreure'n les conclusions.

Per altra banda, també n'he analitzat la seva actuació a les manifestacions, he fet esment d'un cas de corrupció i, per acabar, he dut a terme la gravació d'un reportatge (que es troba al final del treball) com a mostra gràfica de tota la meva part pràctica.

Cos del treball

Anys enrere, el sistema sanitari espanyol era considerat a escala mundial, estatal i local com un dels serveis més qualificats de tot Europa. Tot ciutadà disposava del dret a l'atenció sanitària, però, en poc temps, aquest dret es va convertir en negoci per a alguns, fent referència a la pròpia societat com la responsable de la seva caiguda. Si s'uneix aquest inconvenient per als ciutadans amb la crisi econòmica, la disminució dels pressupostos, la corrupció i la poca capacitat de solució del govern, es provoca una actitud, en general, de desconfiança i preocupació reflectida al carrer i als hospitals. Per tant, avui dia el sistema sanitari espanyol està patint una situació mai vista; l'Estat ha retallat el pressupost total de la sanitat i la població dels pobles d'Espanya, sobretot d'Andalusia i de Catalunya, surten al carrer per manifestar-se i protestar a favor d'una sanitat pública, universal i de qualitat.

El problema, però, és que el nostre sistema està format per una sanitat pública, la qual és el conjunt de serveis sanitaris que tenen com a funció protegir, promoure i restaurar la salut dels habitants de cada país i que la seva base està formada pel principi constitucional de l'individu, amb el dret a tenir protecció de la salut. Però també està format per una sanitat privada, la qual és el conjunt de serveis sanitaris proporcionats per entitats no governamentals, és a dir, per empreses privades a les quals contribueix el mateix ciutadà via subscripció d'assegurances de salut. Amb tot, actualment es creu que la sanitat pública és insostenible i s'ha fet creure que el futur serà la sanitat privada. Per què? Segons el punt de vista dels ciutadans i ciutadanes consideren que és més eficient, ràpida i avançada en aspectes tecnològics en comparació a la universal; però, l'opinió dels especialistes és totalment contrària. Aquestes opinions van començar a prendre més força quan l'Estat va decidir retallar el pressupost destinat a la sanitat:

Observem com era el pressupost inicial de sanitat: el 2009, la sanitat comptava amb un pressupost d'entre 55.000.000 i 60.000.000, però a partir del 2010 comencem a notar una certa davallada en forma de retallades i reducció dels sous, fins a arribar el 2014 a uns 53.000.000 d'euros com a pressupost per invertir, és a dir, una disminució d'uns 7.000.000 d'euros en total.

Evolució del pressupost de la sanitat 2009-2014.

Amb tot, un dels motius que també s'hi ha ajuntat és la gran corrupció del diner públic, fet que també s'observa en la sanitat pública.

Per verificar-ho, en el meu treball s'ha estudiat un cas entre molts per entendre aquest descontentament i aquesta desconfiança de la població envers el sistema sanitari actual. Un clar exemple en seria el cas de Ramon Bagó, que durant trenta anys va gestionar els diners de la sanitat pública, a la vegada que els destinava directament a les seves empreses privades.

En definitiva, el poble i els professionals davant d'aquesta situació que està patint el sistema sanitari espanyol no s'han quedat de braços plegats, sinó que han decidit sortir al carrer a protestar de forma pacífica per demostrar el seu descontentament i el que pensen. Un exemple seria la manifestació del 29 de novembre de 2014 a Lleida, per la creació del Consorci que s'havia presentat com a proposta feia pocs mesos.

Tot i així, a partir de les enquestes i les entrevistes realitzades en el meu treball, la població s'ha anat posicionant, és a dir, ha decidit deixar de ser fidel a la sanitat pública i anar a la sanitat privada, o al revés, ja que el que ens hi estem jugant és la nostra vida.

Conclusions

Quan vaig començar aquest treball tenia per segur que em posava en un tema on em veia incapaç d'extreure'n cap conclusió. No tenia cap hipòtesi plantejada però, tot i així, em vaig atrevir a investigar el sistema sanitari a partir de les opinions del poble i dels professionals.

A mesura que hi he anat treballant he aconseguit endinsar-me de manera profunda i clara en el món de la sanitat com a treball d'aprenentatge i sobretot de recerca.

El principal objectiu, recordem-ho, era aconseguir un ampli coneixement sobre la sanitat a part de tractar un tema actual, i he de dir que al final l'he obtingut.

Quan el Govern va decidir ocupar-se de la sanitat creia que seria una bona font d'inversió de la qual no se'n podia derivar trobar cap inconvenient si tot es feia correctament. Avui dia vivim en un país que durant set anys, incloent-hi el proper, ha sofert una forta crisi econòmica que ha acabat repercutint en molts sectors. Lògicament, si l'Estat no podia finançar el mateix percentatge del pressupost, tenia l'obligació de retallar-lo en algun camp; però, què ha passat a Espanya?

El que ha passat ho podríem qualificar com una injustícia, ja que el sistema de govern, en el seu moment, va decidir de retallar el pressupost en sectors imprescindibles per a la vida del ciutadà: la sanitat i l'educació.

Així doncs, és totalment comprensible que l'estat de la població sigui de desconfiança i desgrat, ja que en uns serveis tan importants com aquests i que, a més, paguem per mitjà dels impostos, és just arribar a aquestes situacions? A no optar per una bona sanitat? La resposta és fàcil, no.

Però això no s'acaba aquí; en el meu treball també n'he pogut trobar altres causes importants, com seria la política.

De fet, aquest tema no ha estat aprofundit en un determinat apartat, però sí que ha estat esmentat diverses vegades. El nostre sistema sanitari està encapçalat per un senyor, que ocupa el càrrec de Conseller de Sanitat, el qual no ha sabut dur a terme una bona gestió. Pel que fa a les meves entrevistes, totes elles arriben a la mateixa conclusió: tot això ve condicionat per la mala gestió del Conseller de Sanitat i la resta de polítics.

Des del meu punt de vista, si realment s'hagués portat una bona administració en el seu moment, la situació no s'hauria vist tan afectada, ja que no hi hauria en aquests moments el desprestigi de la pública envers la privada que he vist en les enquestes i entrevistes. Totes dues ofereixen el mateix servei, però a causa de la mala gestió la privada es considera millor, i de fet no hauria de ser així.

Per altra banda, si el nostre país optés per una bona organització en el sistema de govern tot i les dificultats, hauria d'haver estat capaç d'aportar alguna solució o bé haver tingut un cor humà i no haver retallat en la sanitat des d'un bon principi.

Un altre punt destacable, també, és la qüestió del joc dels diners, és a dir, la sanitat no s'ha de comparar amb els interessos que un vol aconseguir. La sanitat és un dret

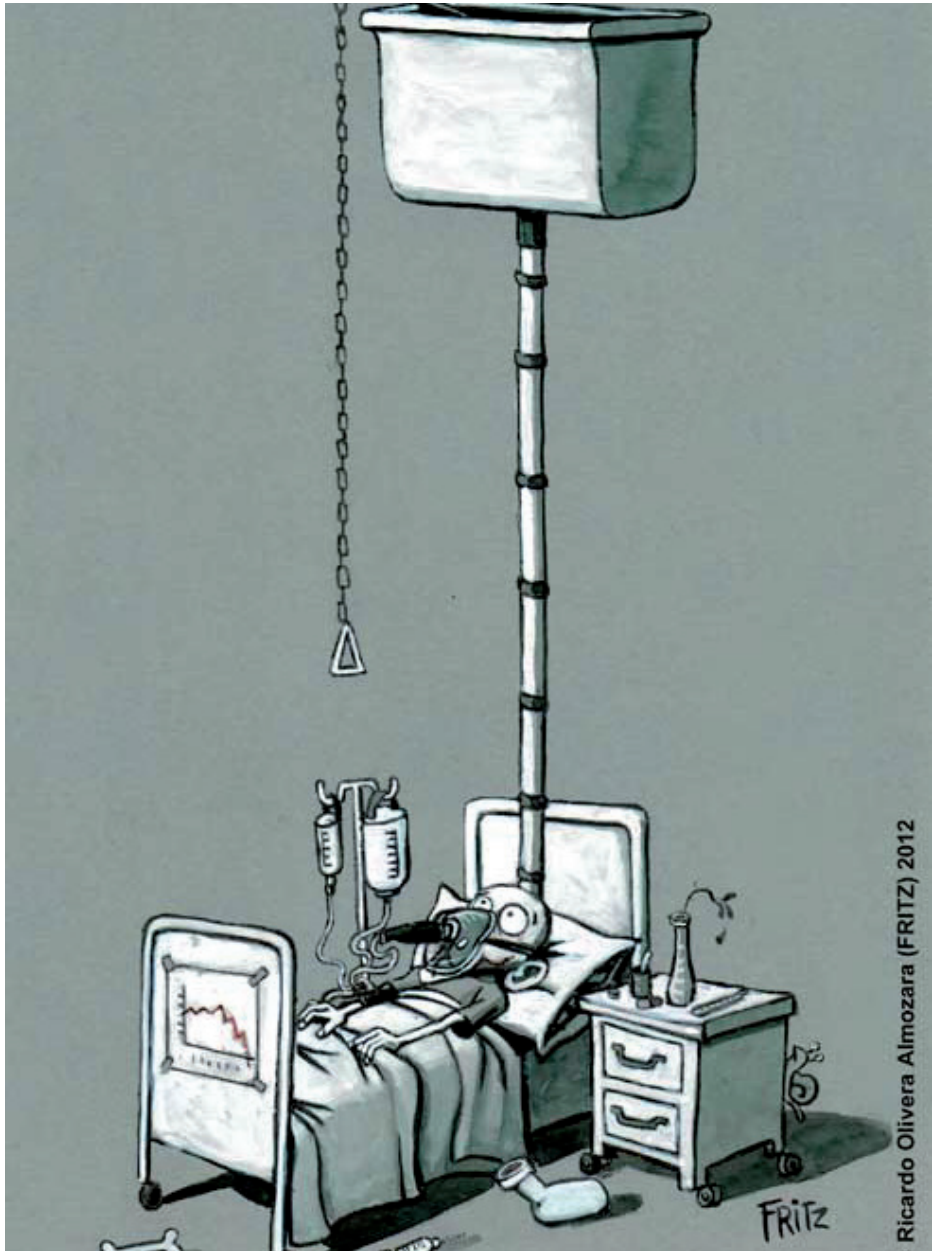
que tota persona té, però si entremig apareixen certes persones que a la vegada se'n beneficien: com volem que el nostre país tiri endavant?

Per això la població surt al carrer i fa manifestacions, ja que per a ells és l'única manera de poder reivindicar-se i mostrar el seu desgrat, tot i que a hores d'ara no han aconseguit res.

En definitiva, en aquest treball m'he adonat que necessitem una solució immediata i jo no he estat capaç de trobar-ne cap, ja que no és simplement una qüestió de salut, sinó també política i econòmica, la qual no tinc a l'abast.

Bibliografia

Llibres: – Perspectives - Espai Fàbrica. – Publicacions periòdiques: – El País. – Cafè amb llet. – La Vanguardia. – El Periódico. Webs: <<http://www.cafeambillet.com/press/?p=16849>> –<<http://www.ingesa.msc.es/organizacion/presentacion/home.htm>> – <<https://www.segurcaixaadeslas.es/es/informacion-corporativa/historia>> – <<http://www.aegon.es/>> – <<https://www.salutms.cat/web/default.html#/laCorporacio/QuiSom>> – <<http://www.msssi.gob.es/organizacion/sns/docs/sns2010/Principal.pdf>> – <http://es.wikipedia.org/wiki/Atenci%C3%B3n_primaria_de_salud#Caracter.C3.ADsticas> – <<http://www20.gencat.cat/portal/site/salut/menuitem.6c4bc79d438cb6ec3bfd8a10b0c0e1a0/?vgnextoid=085ae11d9316b310VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=085ae11d9316b310VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>> – <<http://www.cooperativesdetreball.coop/informacio-general/article/el-consell-rector>> – <<http://www.salutms.cat/web/contingut/laCorporacio/ConsellRector.aspx>> – <<http://www.gencat.cat/ics/quees.htm>> – <http://ccoocalella.blogspot.com/es/2011_04_01_archive.html> – <<http://www.monetos.es/pensiones/sanidad-publica/>> – <<http://www.san.gva.es/>> –<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article10531#.VBoBYv1_vOg> – <<http://bitac.com/serv-salud/>> – <<http://www.lagranepoca.com/27409-sistema-sanidad-privada-pros-contras-possibles-soluciones>> – <https://www.google.es/search?q=SANITAT&biw=1600&bih=1099&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=T3iqVIHhN5GtaZ7LgYgN&ved=0CA YQ_AUoAQ#imgdii=_>.

Ricardo Olivera Almozara (FRITZ) 2012

Autor : Ricardo Olivera Almozara (FRITZ) 2012